

ב"ה

פרשת האזינו

עלה אל... הר נבו
דברים ד, ד.

'אין אנו מניחין אותו'

על הפסוק "וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל... הר נבו" — מפרש רש"י, בפשוטו של מקרא: "בשלשה מקומות נאמר בעצם היום הזה.. אף כאן במיתתו של משה נאמר בעצם היום הזה, לפי שהיו ישראל אומרים בכך וכך אם אנו מרגישים בו, אין אנו מניחין אותו, אדם שהוציאנו ממצרים, וקרע לנו את הים, והוריד לנו את המן, והגזיז לנו את השליו, והעלה לנו את הבאר ונתן לנו את התורה, אין אנו מניחין אותו, אמר הקב"ה הריני מכניסו בחצי היום וכו'".

[ולהעיר, שבענין זה ישנה קושיא פשוטה, וכרגיל, דוקא על קושיות מסוג זה לא שמים לב: מכיון שמדובר אודות הדור שנכנסו לארץ, עליהם נאמר^[1] "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום", ובלשון רש"י^[2]: "כולם שלמים ועומדים להכנס לארץ, שלא היה בהן אחד מאותם שנגזרה גזירה עליהם, שכבר כלו מתי מִדְּבָר, ואלו מאותן שכתוב בהן חיים כולכם היום" — כיצד יתכן שבידעם שהקב"ה צוה למשה "עלה אל... הר נבו", ילכו נגד רצונו של הקב"ה, ויאמרו "אין אנו מניחין אותו"!? וכאמור, למרות שזוהי קושיא פשוטה, — הרי גם לאחרי החיפוש בספרים, לא מצאתי שיתעכבו של קושיא זו^[3]].

...ויש להוסיף, שמשיעור היומי למדים הוראה נפלאה אודות גודל ההתקשרות לנשיא הדור: הדור שנכנסו לארץ — גדלה התקשרותם לנשיא הדור, משה רבינו, עד כדי כך, שלמרות ידיעתם אודות ציווי הקב"ה למשה "עלה אל הר העברים גו' ומות בהר", הכריזו: "אין אנו מניחין אותו", מפני שלא רצו להפרד מנשיא הדור!...

והגע עצמך: בפסוקים שלפני זה^[4] מפרש רש"י ש"שבת של דיווגי היתה, ניטלה רשות מזה וניתנה לזה, העמיד לו משה מתורגמן ליהושע שיהא דורש בחייו", כלומר, לפני פטירתו דאג משה רבינו למנות מנהיג לישראל שיכניסם לארץ.

ונוסף לכך, אצל כל אחד ואחת מהם היה גם בחינת משה רבינו, שכן, הציווי "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה'" (שממנו למדים ש"כל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחינת משה רבינו עליו השלום") נאמר — בפשוטו של מקרא — לדור שנכנסו לארץ.

ואף על פי כן, למרות שיש להם מנהיג חדש, ויש בהם גם מבחינת משה רבינו — לא היססו להתנגד לציווי הקב"ה למשה "עלה אל הר העברים גוי' ומות בהר", והכריזו בפה מלא: "אין אנו מניחין אותו", מכיון שרצו שמשה רבינו יכנס עמהם לארץ ישראל! עד כדי כך גדלה התקשורתם לנשיא הדור! ... וההוראה מזה — עד כמה צריכה להיות מדת ההתקשורת לנשיא דורנו, לרצות בכל תוקף ועוז שנשיא דורנו יבוא יחד עמנו — נשמה בגוף — לארץ ישראל, בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו! ומה שאירע מאורע בשנת תש"י כו'... — הרי [נוסף לכך ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים"⁵], הנה עוד זאת] תיכף ומיד זוכים לקיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", כדאיתא בזהר⁶ שצדיקי ונשיאי ישראל יקומו לתחיה מיד. ומפורש כן גם בגמרא⁷: "כיצד מלבישן לעתיד לבוא .. לכשיבואו אהרן ובניו ומשה עמהם", "כשיבנה (בית המקדש) משה ואהרן יהא עמנו", ומזה מובן גם בנוגע לכל צדיקי ונשיאי ישראל, שבבוא משיח צדקנו, יקויים בהם היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" — תיכף ומיד".

קטע משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ו ח"א ע' 153.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה